

# Ritme frenètic a Bangkok

Tailàndia ens resulta un país exòtic. No és habitual conèixer de primera mà la seva idiosincràsia. El nostre company Xavier Rodríguez ens n'esbossa la seva experiència, com a col·legiat pel món.

Vaig ser cridat per preparar l'obertura d'una instal·lació esportiva privada que volia oferir tres tipus d'activitats dirigides: *indoor cycling*, entrenament funcional i ioga. Tres conceptes enfocats de manera diferent al que podem trobar a Europa, ja que les tendències arriben dels Estats Units. Noms com Soul Cycle, Barre, Feel Cycle sonaven molt noves per a mi. Era el moment d'explorar les noves tendències i sortir dels programes avorrits com RPM i Les Mills.

Els propietaris de l'empresa tenien clar que la formació era la peça clau per diferenciar-se en un mercat de treball molt competitiu a l'Àsia. Van apostar per portar els millors *masters trainers* en cada disciplina. Vaig tenir la sort de conèixer i treballar junt amb Noël Nocciolo, una professional de Schwinn que ha treballat als gimnasos més exclusius de Nova York i Singapur. Ella va ser l'encarregada de formar els tècnics locals que prèviament jo vaig seleccionar.

## TRES PREGUNTES

Tailàndia és el primer lloc del món on he trobat que el candidat vol saber principalment tres coses sobre l'empresa: on està el lloc de treball?, quantes hores treballarà?, i quant cobrarà? La resta gairebé no és important per a ells. Per què? Ben senzill. Són força mandrosos, en general, sigui per la calor o per la cultura. Per tant, no volen una feina lluny de casa ni lluny tampoc de la parada de metro. Si s'ha de caminar 10-15 minuts des de l'estació, es considera lluny. Tenir una instal·lació esportiva lluny del BTS (*sky train*) o del metro és arriscat. I si, a més a més,



## Tailàndia és diferent

La manera de treballar i la burocràcia a Tailàndia són tan diferents... Tot passa per moltes mans. És gairebé impossible tenir contacte directe amb el producte o el client final. Això comporta temps, diners i en molts casos ineficiència. A nivell burocràtic, els encanten els formularis i demanar milers de papers, certificats i altres històries. Tot va molt lent, no s'hi pot córrer. Treballar amb tailandesos i tailandeses tampoc no és fàcil. Són una gent molt especial. *Land of smile* és com es coneix el país. La gent somriu molt, sembla molt simpàtica i amable. Però treballant allà m'he adonat que en la majoria dels casos és un somriure forçat; els valors de l'amistat i el sacrifici els han perdut i només es mouen individualment per diners. Per això costa molt trobar gent vàlida i motivada, perquè la taxa de desocupació es mínima. Si no els agrada una feina, la deixen sense avisar. Tinc amics tailandesos amb negocis a Bangkok i em confirmen que desaparèixer i no dir res és el *thai style*.

la instal·lació no disposa d'aparcament, ja és un suïcidi. Tot i aquestes dificultats, vaig ser capaç de trobar gent vàlida i encara avui dia segueixen treballant a la instal·lació.

La meva empresa també va apostar per mi. Volia que conegués i explorés el mercat fora de Tailàndia. Per això em van enviar a Hong Kong, Indonèsia i altres països asiàtics per veure les activitats similars al que nosaltres volíem oferir. Mentre jo era fora en un d'aquests viatges, Bangkok va rebre l'atemptat terrorista en què van morir diverses persones. Afortunadament, cap dels meus companys, ja que la bomba va esclatar al cen-

Em sento orgullós d'haver defensat l'àmbit de l'activitat física i l'esport en un país nou

tre comercial on teníem un gimnàs de pràctica per fer formació. Quan em vaig assabentar de la notícia, vaig contactar amb ells. Ja havien pogut escapar per la porta del darrere del centre comercial i havien arribat a casa.

L'experiència en general ha estat molt positiva. He conegut gent vàlida treballant i he fet bons amics. He après moltíssim, tenint en compte el curt període de temps que hi he estat. També em sento orgullós d'haver defensat l'àmbit de l'activitat física i l'esport en un país nou, en una nova cultura on també existeix intrusisme professional i incultura sobre l'esport. Només

puc afegir que les condicions econòmiques del contracte van ser determinants per marxar a Bangkok. A Espanya o Catalunya, difícilment trobem empreses que ofereixin les condicions que vaig tenir.

Finalment, vull mostrar el meu agraïment especial als companys de professió Pedro Yagues i Pau Romans. Ells van ser qui em van animar i ajudar a emprendre aquesta curta però intensa aventura. ▶

+ info:  @frogtraveler  
ronevic1105@gmail.com



**Xavier Rodriguez  
'Ron'**  
és col·legiat 14004

## Moncat et vol ajudar

Les fronteres cada vegada són més permeables o inexistents, si no hi ha causes especials que ho impedeixin. Però sortir més enllà de casa no és fàcil. És una decisió que s'ha de prendre amb coneixement de causa. Per això totes les ajudes sempre són bones. La Generalitat vol ajudar en aquesta presa de decisió i aporta informacions que poden ser de gran valor. Us recomanem de visitar aquest web.

Generalitat de Catalunya  
gencat.cat

Inici | Mapa Web | Contacte | Castellano | Cerca

**moncat** treballa **work in/out Catalonia**

Amsterdam 170  
Copenhaguen 767  
Stockholm 1281  
Paris 265  
Madrid 1556  
Lisboa 1711

La Catalunya actual | Del món a Catalunya | Residint a l'exterior | De Catalunya al món | Els països

**moncat**

En l'entorn laboral actual, les fronteres entre països es dilueixen cada cop més, tant en les iniciatives personals com col·lectives. En aquesta situació, la informació curosa, precisa i certa és l'eina fonamental que fa possible una presa de decisió ajustada a la voluntat i a les expectatives.

El talent de la ciutadania i l'experiència professional, adquirida dins o fora del nostre país, té una importància vital per al progrés de la nostra societat i el creixement de les expectatives socials.

Des del portal MónCat es pretén ajudar els ciutadans a materialitzar i facilitar la decisió que prenguin en cada moment (tornar, romandre, marxar), posant-la en valor i mantenint el lligam amb l'administració i la societat que els és pròpia.

**MónCat eina de suport**  
Acompanyar i facilitar la materialització de les teves decisions, pel que fa ...

**MónCat eina informativa**  
Disposar d'informació actual, certa i útil abans de prendre qualsevol ...

Avis Legal | Accessibilitat | Sobre MónCat | Sobre Gencat | © Generalitat de Catalunya

# Mèxic, afamat d'esport

Saltar l'oceà no és una decisió fàcil. Però les oportunitats són on són i el nostre company Daniel Córdoba va decidir d'anar a provar a Mèxic per capitalitzar els seus coneixements.

Quan l'objectiu et sembla difícil, no canviïs d'objectiu; busca un nou camí per arribar-hi." Aquest pensament anònim resumiria el meu salt cap al continent americà. Tancades les meves etapes de professor d'EF i emprenedor en el sector del fitnes, creia que era el moment de capitalitzar (i monetitzar) tot aquest coneixement a través d'una consultoria per a organitzacions esportives (CoEsport). Durant un parell d'anys ho vam intentar a casa nostra (Catalunya), amb alguns encerts amb aquelles organitzacions que volien adaptar-se a la nova realitat que ens portava la crisi; però els recursos eren pocs i vam anar a trucar a la porta d'algunes organitzacions americanes. Després d'anar i venir, vam veure que la millor opció era aparcar la nostra terra i anar a una terra de més grans oportunitats, en aquest cas Mèxic.

És així com, tenint Mèxic com a seu, ens estem obrint mercat entre alguns països llatinoamericans, uns països que, per una costat, tenen poca i pobra tradició de gestió i formació esportiva (oportunitat), però, d'altra banda, una resistència a realitzar el canvi en l'estructura esportiva, tot i tenir (i malgastar) moltíssims recursos. En aquest sentit, continuem treballant pel mateix objectiu, amb nous camins –ara llatinoamericans– i amb noves estratègies.



Primera convenció Mundial de Graduats MEMOS al 2009.

Daniel Córdoba, un català inquiet

## Anada... i tornada

Però no oblidem tampoc que molts companys col·legiats estan pel món, adquirint nous coneixements i experiències, un capital que, per continuar sent capdavanters mundials en el sector esportiu, hem d'aconseguir que torni a Catalunya.

I en allò personal, només puc dir que és dur ser un "exiliat", perquè ets lluny de la teva terra i la teva gent, però també que estic molt agraït a la terra que m'acull i les oportunitats que em dona per perseguir els meus somnis.

### VIST DES DE FORA

Sortint ens adonarem que som referència al món a nivell esportiu, i no ho som perquè sí, ho som perquè hem seguit uns passos fermes i hem estat pioners en d'altres. Als països llatinoamericans, amb prou feines coneixen la professionalització, la gestió esportiva, el debat epistemològic –es ballen professors d'EF i entrenadors... tot i que a poc a poc, i sense més coneixement que el sentit comú, van fent la seva tasca. Ells tenen un ull fixat a Barcelona (en molts casos en desconeixen la realitat geopolítica); per això crec que és important que aprofitem aquest reconeixement mundial per socialitzar el nostre coneixement, i per treure'n rendiments empresarials i econòmics. Això passa per establir aliances acadèmiques i polítiques, i també per atansar la nostra indústria esportiva en aquest continent tan afamat d'esport. ▶

+ info: @danicordoba24

facebook.com/daniel.cordoba.lledo

La millor opció, anar a una terra de més grans oportunitats

### Daniel Córdoba i Lledó

és director general de CoEsport, catedràtic de la Universidad Nacional Autónoma de México (UNAM) i col·legiat 11591